

ØSTEUROPAÆISK BØRNEHJÆLP

Transport nr. 56 til Rumænien 16 – 23 April 2016

Sannicoara Cluj – Cotofanesti – Cornatel

Læsning af den Rumænske sættevogn skulle starte kl.9 torsdag 14 april men chaufføren var forsinket, ca.10.45 kom vi i gang. For at udnytte tiden valgte vi at spise i ventetiden. Kjeld Lykke Olesen fra Langå havde et læs med som de have samlet. Chaufføren fik udfyldt hans fragtbrev og sov så imens vi læssede. Sættevognen var denne gang på 100m³, rigtigt dejligt så vi fik lidt ekstra med og alt planlagt. Sidste madras kom ind kl.18.20. Jeg ryddede op, lidt før kl.19 vækkede jeg chaufføren og fortalte at vi var færdig, men kunne ikke lukke sættevognen som den holdt. Han kørte lidt frem så dørene kunne lukkes. Han ville spise før han kørte. Han ville køre over Tjekkiet og Slovakiet, igen forklarede jeg ham at vi ville ringe til ham søndag når vi er i Rumænien. Transporten er betalt af privat donation, stor tak for det.

Følgebil min Passat startede lørdag morgen 16 april kl. 4. med Jørgen Møller Petersen Kegnæs, Peter Pihl Sønderborg og Bjarne Boddum Sdr. Vilstrup. Igen har deltagerne selv betalt følgebil. Turen gik over Dresden, Tjekkiet, Slovakiet til Motellet i Abony i Ungarn som blev nået kl. 21.15. Der var ingen grænsekontrol. Der blev mere og mere forår og varmere.

Søndag morgen serverede Julia morgenmad i hendes køkken. Ved 8 tiden fortsatte vi mod den Rumænske grænse, her var der lidt mere kontrol, vi blev som i gamle dage registeret. Vi var i Rumænien kl.10.20, stillede uret frem til 11.20, vejret var dejligt og temperaturen var godt 20 grader den steg til 30. Vi kørte igennem Cluj og til Sannicoara. Cosmin bød på kaffe, han ringede til chaufføren som mente at han kunne være fremme mandag kl.10 som aftalt, det var dejligt. Der var lagt ny asfalt på vejen forbi Cosmin`s hus. Cosmin fortalte at lastbilen skulle holde på vejen ved aflæsning. Den kunne ikke vende og han var lidt usikker på hvordan det ville gå. De leverede ting skulle stilles i carporten mod vejen. Vi gik hen og så deres nye kirke. Kl.18.15 ankom vi til Eva`s lejlighed hvor vi skulle sove. Ved 19 tiden kørte vi til Josef og Cecilie som havde inviteret på aftens mad. Som sædvanligt dejligt mad og snakken gik. Jeg viste dem billeder af hospitalsbørnesengene som jeg havde på lager. Dem ville de gerne have, de ville finde et hospital som kan bruge dem. De kom også med andre ønsker. Eva havde talt med Artskolen i centrum som vi havde ting til. Jeg forklarede at Vi måtte køre kl.9 mandag morgen, Josef ville komme til Eva så vi kunne følges ad.

Mandag morgen serverede Eva morgenmad, bagagen blev pakket i bilen. Vi ankom til Cosmin kl. 9.40, da havde Cosmin talt med chaufføren som havde fortalt at han var ½ time forsinket. Cosmin`s hjælpere var i gang med oprydning og fejning. Vejret var dejligt og varmt. Cosmin kørte ud for at modtage chaufføren, han ringede lidt senere at lastbilen var punkteret og holdt nu på

værksted. Cosmin fortalte at han ville komme med mad som vi kunne spise i ventetiden. Artskolen fra centrum var ankommet, de havde hjælpere med. Vi spiste i Cosmin's have pavillon. Cosmin kørte igen til chaufføren som valgte at bakke hele vejen til Cosmin's hus. Men ca. 100m før drejer vejen 90 grader og der var der meget svært at komme rundt. På den ene side er der en dyb grøft og på den anden et hegn med beton pæle. Sættevognen blev åbnet kl.13 og aflæsningen var færdig kl.13.45. Cosmin fik 22 boksmadrasser, 1 dobbelt seng med madrasser, 41 spisestue stole, 9 lænestole, 1 2 pers. Sofa, 1 spisebord, 5 kasser sengetøj, 5 kasser tøj. Artskolen afhentede 4 kateter, 6 kontor stole, 10 borde, 1 kasse keyboard og 1 kasse mus. Filiantrop (Josef) afhentede 13 gangstativer m.m., 2 madrasser, 1 boksmadrass, 26 kasser sygepleje artikler. Vi fortsatte til Kirken i Cornatel som vi nåede til kl. 23.10 vi blev modtaget af præstparret Lilly og Dorel.

Tirsdag morgen kl.8.15 spiste vi Lilly's morgenmad. Præsten Dorel underviser på skolen i Cotofanesti som vi har møbler til, Dorel har fået fri i dag og tager med til skolen kl.9. Skolen har emneuge, så der er ikke mange børn der i dag. Direktøren vil gerne vise os skolen før lastbilen kommer. Deres skolemøbler er dårlige specielt stolene. De bedste de har, er nogen som jeg har sendt til Lykke i 2009. Skolebordene ser rimelige ud, men mange bordplader er løse. Direktøren viste os hvor han ville stille møblerne midlertidigt, det var i gymnastik rummet. Chaufføren kom kl.9.45, han blev vist hvor de gerne ville aflæsse, han vendte bag bygningen. Siden blev åbnet, direktøren hjalp til på ladet. Alle skolens ting var aflæsset og båret ind kl.11. Møblerne var pænt stablet. Jeg forklarede at der var 3 højder på bordene, de laveste var til 5 klasse og de højeste var 75 cm høje de var til 8 klasse, de fleste var 72 cm høje og var til 6-7 klasse. Der var 13 stk 2. mandsborde til dem skulle han anvende stole med firkantet rør. Der var møbler til 4 klasser 100 elever + 7 grønne som var ekstra. De fik også 1 tavle, 5 kateter og 13 kontorskabe. Måske de kan få 5 klasse sæt ud af det. De fleste klasser havde omkring 17-18 elever. Han var meget glad for møblerne og det forstår jeg godt.

Til aflæsning ved kirken i Cornatel havde vi til 5 forskellige modtagere 40m³ tøj, stole, brændeovn, køkkenting/porcelæn, senge, madrasser, nye dyner og puder, møbler m.m., det var forud bestemt hvem der skulle have hvad, vi startede aflæsningen kl.11.30. Modtagerne/hjælperne var ikke kommet for jeg havde sagt at vi først var der kl.12. Vi havde fået plads til måske 12 spisestuestole i et hul hvor skolebordene ikke kunne være. Disse ville Lilly gerne have til kirken så var de afsat. Cornel's ting stillede vi i bagenden af lastbilen. Geo's ting stillede vi på fliserne, Robert's ting kom over til plankeværket og loa's ting bag porten. Mens vi læssede af kom alle modtagere og hjalp til, sættevognen var tom kl.13. Da havde Cornel læsset hans bil, chaufføren lukkede igen ladet og jeg underskrev fragtbrevet og takkede chaufføren for god kørsel og samarbejde. Præsten loa fyldte hans skolebus, nogle ting kunne ikke være der, dem hentede han med trailer. Geo læssede nogle kasser, men gav så Robert lov til at køre et læs. Da Robert kom tilbage læssede vi Geo's ting. Derefter læssede vi Robert's bil, nogle få ting stillede Robert i garagen til senere afhentning. Lilly og Dorel havde i mellemtiden grillet. Bord og stole blev stillet op foran huset og alle fik mad. Godt 15 kørte de hjem og vi læssede loa's trailer og kørte til Bilca. loa ville gerne at vi besøgte skolen i

Bilca, deres tavler er ikke gode, de havde problemer med deres døre, men det kan vi nok ikke gøre noget ved. Floden havde i sidste uge været voldsom, de havde haft maskine til at rette floden, nu er der flere steder 1m høje kanter. De kan nu ikke køre over floden, den første bro, har de ikke kunnet bruge i 11/2 år fordi floden løb uden om, derfor har de slæbt den op til vejen. Vi besøgte også deres kirkebyggeri, der er nu tag på og den ene gavl er tæt. De mangler døre og vinduer men menigheden har ingen penge. Trods deres fattigdom er det fantastisk de er nået så langt uden penge. Trods pengemangel er byggeriet pænt og solidt lavet. Alle i denne landsby kæmper for det daglige brød. Vi kørte op til Christi for at aflevere et bord og 4 stole. Christi's hus blev for ca. 2 år siden ramt af et lyn, det lille, denne fattige familie havde, blev ødelagt. Dorthe og Cornel i Onesti havde inviteret os, så efter vi havde afleveret trailer og Dorel i Cornatel, kørte vi til Onesti. Vi mødtes på restaurant, Cornel's mor Elena var også med, det var jeg meget glad for. Hun fik denne gang mulighed for at komme med ønsker. De kan bruge mange ting til de fattige familier som de kender. De nævnte 1 fattig mor med 5 piger som fejer gade. En lille fattig familie som intet har af værdi i meget dårligt hus som snart styrter sammen. Tak for nogle dejlige timer i Onesti.

Onsdag regnede det. Efter morgenmad kørte Lilly med os ud til Maria i Ruginesti, hun fik et køleskab og en lænestol. Traileren og Lilly blev afleveret i Cornatel og vi fortsatte til Onesti. Jeg ville se om værkstedet der kunne tjekke aircondition som ikke kørte, men det kunne de ikke. Vi spiste på restauration og besluttede at vi ville se saltminen ca. 10 km uden for byen. Det var en god oplevelse og her var der tørvejr. Vi havde inviteret Lilly og Dorel på spisning i Adjud om aftenen, så vi tog et lille hvil først. På restauranten spiste vi og hyggede os, Lilly's søster passede drengene.

Torsdag morgen tog vi afsked med Lilly og Dorel og kørte til Iasi. Vi besøgte først landbrugsskolen, direktøren inviterede på mad i kantinen, her så vi vores kantineborde og stole i brug. Vi så også deres værksted og gamle maskiner. Næste besøg var Marternus (mor og barn) lederen Magdalena var der, det var dejligt. Hun forklarede at de nu havde 18 unge mødre og fuldt hus. Deres lager har været tom længe så de vil meget gerne modtage ting fra os, de mangler det. Magdalena fortalte at de stadig havde problemer med donationen af tøj m.m. Jeg lovede at undlade disse ting på fakturaen, de vil så straks give det til mødrene, så kan deres kontrol ikke se det, sådan har det været siden 2007. Vi kørte nu til Nicolina skole, her var der kun få personer, så jeg måtte nøjes med at se ind af vinduerne, jeg så hvad jeg behøvede. Sekretæren gav mig de nødvendige oplysninger hvis jeg ønsker at give dem et par classesæt som jeg så de kan bruge. Vi fortsatte til den sorte boligblok som husvilde brugte til de kom i EU. Blokken står stadig men er spærret af. Derfra kørte vi til Hirlau for at se om vores tolk Victor var der. Da vi steg ud af bilen på gaden blev jeg straks genkendt selvom vi ikke har leveret ting siden 2006. Vi fandt ingen som vidste noget, kun flere af vores trofaste hjælpere (patienter). Det gør lidt undt at vi nu i 10 år ikke har måttet donere tøj til de stakkels patienter. Jeg valgte at køre lidt længere mod Botosani, jeg ville se om den meget dårlige vej til Plugari var lavet af EU. Det var den og selvfølgelig måtte vi prøve den. I Plugari besøgte vi kort Fru X borgmester, som sædvanligt blev hun meget glad for besøget. Straks

ringede hun efter sønnen som var ved at malke. 10 min så er jeg der fortalte han mig i telefonen. Vi spurgte ham om vejen var lavet mod lasi. Det er den, 50 min så er i i lasi, før tog det måske 3 timer. Desværre måtte vi hurtigt fortsætte fordi klokken var mange. Området er nu helt forandret, det støver ikke. Da vi havde kørt ½ time, hvad er det de har lavet der? Jeg stoppede straks. Det var helt fantastisk at se, bygningen var den total renoverede gamle Mich. Koganichiano skole som blev ødelagt af en tyfon for mange år siden. Skolen var den første vi hjalp med møbler i lasi området. Det var meget dejligt at se. Vi besluttede at spise i kælder restauranten og håbede at Sigøjnerne ville spille for os, det gjorde de. Da vi havde spist kom et stort selskab og vi kunne se at de ville spille igen, det måtte vi have med. Kl.23.30 kørte vi til Coroana hotel i Razboieni som vi havde bestil overnatning på.

Fredag kl.7 spiste vi morgenmad hvorefter vi startede på hjemturen som gik igennem Bicz dalen. Vi så først vandkraft dæmningen og søen. Vi stoppede ved Lacu Rosu, søen med trætoppe i vandet. I bjergene var der lidt sne på toppene og i kanterne men ellers dejligt vejr. Der var lidt kø på grænsen ind i Ungarn, vi spiste på vores sædvanlige landevejs kro. Motellet i Abony blev nået 22.30.

Lørdag morgen serverede Julia igen morgenmad i køkkenet. Kl. 8 fortsatte vi på den lange hjemtur som igen gik i gennem Ungarn, Slovakiet, Tjekkiet, Dresden. Vi krydsede den danske grænse kl.22.40. Bjarne blev kørt hjem til Sdr. Vilstrup, Peter blev afleveret i Sønderborg hvorefter Jørgen og jeg kørte til Kegnæs. Jeg var hjemme kl. 0.30. Turen længde var på 5432km. Tak for dejligt samvær på turen, det var igen en meget god tur med mange gode oplevelser. De ting vi har leveret vil blive til stor glæde og gavn for modtagerne.

Med venlig hilsen

Østeuropæisk Børnehjælp

Rumænien afd.

Arne Lorenzen

Kegnæs

Tlf. 40865247 - 74405247